

BEJÁRÓ

ÁRKOKON-BOKROKON TÚL

Az előző számunkban megjelent *Árkok-bokrok* című írásomat igyekeztem úgy hangolni, hogy kellően kinyilatkoztatásszerű és provokatív legyen, vagyis megadja az alaphangot egy leendő vitához. Úgy tűnik, hogy vitaindítóm minden hiányossága és ellipszise ellenére is elérte a célját, hiszen több releváns reakció is érkezett rá. Az irodalom jelene és közelmúltja, az irodalmi közélet szabdaltsága és a lappangó jövő mind a technikák, mind pedig a tartalmak tekintetében élő és lüktető kérdések.

Az e kérdéseket vizsgáló válaszokban egyvalami közös: a problémameérzékenység. Az bizonyos, hogy a megpendített téma rendkívül szerteágazó és egyaránt bír szociológiai, gazdasági, infokommunikációs, marketinges vonatkozásokkal éppúgy, mint esztétikai és politikai vetületekkel. Hogy melyik aspektust választjuk saját válaszuk megfogalmazásakor, az persze habitus és érdeklődés kérdése, de látni kell, hogy egyik szempont sem ér semmit a többi nélkül, hiszen a probléma komplex; minden oldal figyelembe vétele és átlátása szükséges ahhoz, hogy meg tudjuk találni a megfelelő megoldásokat.

Remélem, hogy a vita nem hagy alább a közeljövőben, és az itt megfogalmazott helyzetképek, diagnózisok megfelelő muníciót biztosítanak majd az esetleges megoldási javaslatok felvázolásához is, ami – valljuk be – a nehezebb feladat.

ZSOLNAI GYÖRGY